

אף זו (ב) **שאלה** שוד וולדו לטענו על נס"ס טענות
במסופם לבסוף יונתן נבן לו סח"ס יינט

הס מוגדר ליכלול ליבך מושך לסקוקות וסולם לו טופה :
תשובה ודלי דרכך זה הסוד כהרי טענ"ס מהיקון לו
טוגדים על כקס ומוגעם סולקה ממען הנ"ב נגן נגן, נ"כ בלו נני'ת
סולקה לדחקן ע"ז סיטם לא מלהן לו גנס נגן, נ"כ בלו נני'ת
טוגדים כלומר לסוחוק לטענ"ס מפי ההלוכ לכהות פיותם רם ז"ל פמיין ובן סבבם לר"ז ז"ל, ומן ובין דמהיקון
לו טוגס דונא סולו בקומו וסודו . ושד בלהו נבדלן לסתה
ממקבץ מל' נס"ס טומיין אין סקלר יכל למלוד מוענ"ס ומ"ס
סיקוקים ומוגדים ממקבץ מוס וע"כ רלווי לגיטו תינדאלן שטפה נן
ולמוגש מודה לאשל שולן מהיקון לו מוגה, ואלה נטה ז"ד כחכמי :
שוב מלהתי בצחצ סלמ"ס ז"ל וח"ל . ולפיך להסוד לסתה
לסוט מוגן כוס מל' יין יסך לו סוף יינס מל' נס"ס ע"כ .
ולר"ז ז"ל כתוב בזימון סיס יט לסקל ולמוד לדסמ"ס יינס מופל הילא
וכל בפן דוחיל למימה לדונא בקומו מוגה ע"כ . ורלווי לסתה
וכ"ט לפ██ם עמכן מסענ"ס בכתמי . ולחס קלמר וכלה נמייס נן
חליפה סיס מסקס למאנך פרס . ויל' דונא עס"ס טס וטדיין לה
נדו על קחס יינס . לה נמיי פולומזון דמלגה באהי :

הה ג' ג' ג'

כלבתה וכו' ואל תבהה

(6)

עד היה (הברך) בישך
אתה דבר המגינה כה
לצפת עט כלב. דע (פ"נ)
הוא דבר פנימי כי
ההויה יאהב הדרוה

ולפיכך כי שידע (ביחן)
ונידרגתו (ידע שהיה)
וניצך אחר הכלב, והוא
אשר קראו ואstor
לאהוורשות שהוא גם כן
פנילוי מדיר ופרס כלב
יחידי (מגילה ט"ז ב')
כי לא (פרס) בלבד אלא
כל האותה הם הנמשכים
אחר דבריהם כאלו פנוי

אליך "

שם מתחברים לאלו
כהות, והוא דמטרץ ביבר'
בשביל שביביה תורה
ליישראל כלשג לאומת
העולם, ופירוש זה כי
האותה צד מדריגת הב
נישכים ומתדרקים אחר
(כח כלבבא), לפ"ז שטב
מתחברים (עט כח זה)
כאער ידו זען צד
מדריוגות, ופנוי זה
שיזכרת התורה הבבח (בגדראיג) בדיבוב
הציד (לאיתת), כי מטה שישך החיבה על האיטט בצד
(ס"כ) האיטט (יט' להט החב עט) כלבבא (אשר הוא
ביבה) החזונות אשר האיטט נמשכים אדריהם, וכן
הזהר בעצמה ישראל נמשכים אחריהם. יזקיף היה
נמשך אחר כלבבא הצד המכ שלו אשר הוא נמשך
אדר (ס"כ) כלב. ואלטיא שחת פגונה עד האיטט
המשיך אחר הכלב, היה דבר ההא באת הכלב
במשכים אחרינו גאות. שידר כי הווים שרבם הוא עט
(כח) כלבבא אך כי הצד הוא נאום בזנו בשדר
שהיא נט לאדם רק הצד דבאה פיטרין הוא בפיה
(א"ט). אך הפרשך אשר הבב הוא עצמאי רהט
צד שהיא מאיין עט נבשך אחרינו יטבך עט
באשר בה (האיה) גוזר באחד הוא נטץ אדריהם
ויה אשר אמר כי גוזרא לך לר' דהאי של' כלבבא
לפי (שתהו פקידול ווועגן) בגדראיגו ש' פידיש כי
רטז עליין הנביא כי שידר ללבטה. והוינו בפיה
בגדריא עוד עהווענ'ה ברכט שיגל פ"ז כי יצא
פדריגות מלכט כווש (הו) גושץ (אדר הילבב)
ונטני וזה השיבה ברכט הילבטה וכן שיחת הביבה
עלוי בשייל כל זה שהודיינע רוזל האיטטים כי היה
קורש (נטץ) אחר כלבבא הצד המלטוט טלה, ובפני
זה היה הדרה והנטץ (אדרי) בשייל גם השיבה
במקס' השיגל (ההבן) דבטים אלו האיטטים איך רמו
רו"ל פדריגות האיטט, ואיך הם נמשכים אחר כלבבא
דוקא ולא משאר כהווע רך אחר כלבבא.

הה ג' - ג' ג'

מילה קרי כן כספר טהו ומנתק יתגונם מגו עט סס מסקה למק' ז"ס ג'ך גסוח קוטס לעט ייחודה עט בעט
סס האט במקה גטן כתלו ט"ז כל טבדי פלאגס גטוח נק' גטוק פטרחן :

ג' א' ג'

4 יד ירושלים בקדשא מישאר

הערים המקופת שאכלון קדשים כלום
ומער שני לפני מוחמתה. ואלו דברים
שנאמרו בירושלם. אין מלינין בה את המת
ואין מעבירין בתוכה עצביה אדם. ואין
משכרים בחוכה בתום. ואין יתגונ בה מוקט
לגר חושב. ואין מקימין בה לבורות חוץ
מקברי בית דוד וקבר חולדה שהיה בה ציונות
נכאים הראשונים.

הה ג' ג' ג'

אין טודין הימנה ולהלן אין
1 סורר יבירה טן, והזיאו איז' אל וקני עירו ואל שער מקומו פרט לירושלם
ליודע דריא של ירושלם אין בלען בה את המת ואין טערידין בחוכה עצמות אדם
ואין באנזין בז'ינ' ברים אין מוחון בחוכה מוקט גדור הושב ואין פיקטן בה
קבורות ז'ק בקביי בית דוד וקבר חולדה הנבייה שעשו שם טבות הנביים
הראשונים "

הה ג' ג'

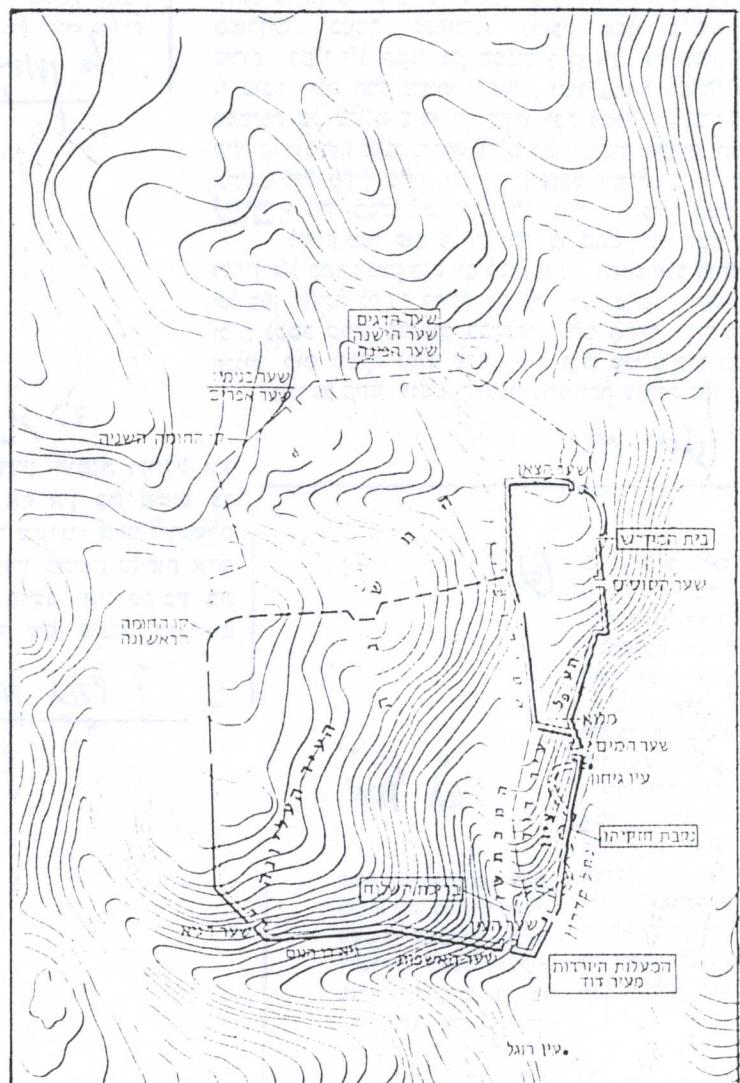
5 מגן דאחים -

מהכא "וניאמר לי המגך ומשגלו יושבת אצלו". מי
שגל? אמר רב בר לימת משמיה דרב: בלבטא.
- אלא מעטה, קא דקמיב "וועל קנו שטנא
התרוממת ולמאנע דיב' בימתה קיתו קדרטך ואנט
וירברך שגאלטך ולחנטך חמרא שטנן בהונן". ואין
שgal בלבטא בת משטנא חמרא היא? - קא לא
קיטיא. דמלפה לה ושתニア. - אלא מעטה דקמיב
"בנות מלכים בירוטיך נצקה טgal לימייך בכתם
אופיר". ואין שgal בלבטא היא - מי קא מכשור להו נבייא לישאל?

- כי קא אמר: בשכר שחביכה תורה לישראאל
כשgal לעזובדי כוכבים - זיכתם לכתם אופיר.
ויאיבעת איזא: לעולם שgal מלכטה היא, ורבה בר
לי' ג'ערא גמיר לה. ואמא קורי לה שgal -
שחיפה חביכה עליו בשgal. אי גמי: שחשיבה
במקום שgal.

הה ג'

(7)

(8)

אמת המים שבירושלם וחומות ירושלם וכל מגדולותיה וכל צרכי העיר באין משורי הלשכה. וגוי שהתנדב מעות לדברים האלו או שהתנדב לעשות עםם בחנם אין מקבלין ממנו ואפלו גור תושב. שנאמר לא לכם ולנו לבנות בית אלהינו ונאמר לכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלים :

וְאֵת זֶה כָּלָל.